

прѣдилага се да е станалъ нѣколко хиляди години прѣди Христа, въ 9-тата династия на Египетъ. Тогава живѣлъ нѣкой си знаменитъ адептъ, нареченъ Муса-Бентамъ. Нѣкои мислятъ, че това име е измислено. Не, то е име, което е съществувало. Трѣбва да знаете, че нищо не е измислено. Всичко въ свѣта съществува, и не може да се измисли. Ако нѣкой се наеме да измисли нѣщо, което не е съществувало и което не е казано отъ никого, азъ още сега му давамъ 1000 лева. Въ свѣта нѣма нищо ново. Всичкиѣ нѣща съществуватъ.

И тѣй, всички велики адепти минаватъ единъ курсъ на посвѣщение, та и този Муса-Бентамъ трѣбвало да държи изпитъ за своето трето посвѣщение. Всѣко едно посвѣщение е свързано съ извѣстенъ родъ сили, въ които човѣкъ като влѣзе, трѣбва да знае, какъ да манипулира съ тѣхъ. Ето защо това било единъ тежъкъ изпитъ. Ако той издържи изпита си, ще влѣзе въ единъ новъ свѣтъ, ще му се отворятъ нови пѣтища, ще му се откриятъ нови способности и чувства, чрѣзъ които ще може да вижда вече, а не да ходи слѣпишката. Той ще вижда реално, и ще бѣде единъ човѣкъ и на реалното, и на идеалното — на реалното, което е постигнато, и на идеалното, което не е постигнато. Задъ туй реално има друго реално и т. н.

Учителътъ завежда своя ученикъ Муса-Бентамъ на една отъ най-опаснитѣ планински мѣстности и му казва, какви мъчнотии ще срещне. Първата мъчнотия ще бѣде слѣдната: като вървишь по този пѣтъ, ще срещнешъ една голѣма змия.